

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
TEOLOGICKÁ FAKULTA
Katedra systematické teologie

Mgr. František Štěch, Th.D.

Kněžská 8
370 01 České Budějovice

Tel. +420 387 773 528
E-mail: stechf@tf.jcu.cz

Posudek oponenta diplomové práce

Název: **MÍSTO DIALOGU V PASTORACI MLÁDEŽE**
Autor: **Jiří Heller**

Diplomová práce studenta Jiřího Hellera nazvaná „**MÍSTO DIALOGU V PASTORACI MLÁDEŽE**“, předložená v rámci studia oboru „Učitelství pro SŠ: Učitelství náboženství a etiky“ na Katedře praktické teologie TF JU, je rozčleněna celkem do sedmi logicky uspořádaných oddílů. Kromě úvodu a závěru se jedná o kapitoly, které se věnují dialogu z různých perspektiv. Kapitola 2. uspokojivě obhájí téma celé práce a vysvětluje důležitost dialogu a komunikace pro mezilidské vztahy. Škoda jen, že čerpá prakticky jen z jedné knihy (kromě jedné citace). Naštěstí to pro následující kapitoly neplatí. Třetí část je jakousi snahou upozornit na skutečnost, že dialog je důležitým tématem filosofie i různých teologických disciplín. Čtvrtá kapitola usiluje o pochopení mládeže nacházející se v kontextu současnosti. Pátá rozebírá dialog z pohledu psychologie a pedagogiky. Nyní už má autor vystavenou dostatečně silnou teoretickou konstrukci, aby jí mohl podepřít své vlastní pastorační návrhy při práci s mládeží. Ty, jak je zřejmé, vycházejí ze salesiánské spirituality a metod Jana Bosca. Členění práce je tedy již při prvním přehlednutí obsahu jasné.

K rozsahu, splnění formálních požadavků dle metodických pokynů a k dalším formálním požadavkům nemám větších výhrad. Rovněž míra gramatických chyb a překlepů se mně jeví jako únosná. Práce je opatřena kvalitním seznamem pramenů a literatury. Co je ovšem formálně nepřipustné je skutečnost, že práce neobsahuje žádné shrnutí (abstrakt) ani česky, ani anglicky... Nevím, čím je tento nedostatek způsoben a tak požaduji, aby student při obhajobě tuto skutečnost objasnil. Zároveň požaduji neprodlené formální doplnění celé práce vplením, anebo vložením, jak už to student ostatně provedl se zákonným prohlášením v úvodu práce.

Kapitola 3.2 („Dialog v biblické tradici“) je zajímavá vlastními interpretacemi některých biblických příběhů. Jako obohacení kázání by byly jistě dobré, nicméně v diplomové práci působí dosti „slabě“. Neškodilo by citovat alespoň nějaký relevantní biblický komentář! Nelze se zbavit dojmu, že některé autorovy vývody jsou násilně interpretovány, aby podpořily jeho vlastní teze. Na s. 17 je nedoložená citace jedné z encyklik Pavla VI. Rád bych, aby student při obhajobě vysvětlil některé své teze z kapitoly 3.3 – např. „*Základní disciplínou fundamentální teologie byla hlavně dříve apologetika*“ (s. 18). Ostatně celá kapitola o dialogu v teologii se jeví jako zkratkovitá a poněkud „zašmodrchaná“. Výborně postavený je oddíl zabývající se dialogem v *Gaudium et spes*, avšak postrádám alespoň krátké zmínky dalších relevantních církevních dokumentů vydaných po 2. vatikánském koncilu, které hovoří o dialogu, např. misijní encykliky *Evangelii nuntiandi* či *Redemptoris missio*. Naproti tomu hodnotím velmi kladně zařazení kapitoly o dialogu v liturgii.

Mládež v současné společnosti je ukázána stručným a výstižným způsobem. Lze sice diskutovat o tom, že by některé charakteristiky současnosti mohly být podloženy lépe jinou a relevantnější literaturou, popřípadě vůbec doloženy, ale myslím, že v celku se jedná o sevřený text ukazující zkoumaný problém dostatečně a z různých hledisek. Podobné tvrzení platí dle mého soudu i o prezentaci dialogu z pohledu pedagogiky a psychologie. Jen kapitola o multikulturní výchově (5.4) je zatížena obecnými klišé některých současných českých autorů a nerozlišuje adekvátně jednotlivé užívané pojmy (interkulturní, multikulturní atd.). Myslím, že by neškodilo nahlédnout alespoň do nějaké zahraniční literatury k těmto tématům.

Obecně mám za to, že absence cizojazyčné literatury nevrhá dobré světlo na magisterskou práci. Bohužel je to případ i přítomného díla pana Hellera. Zvláště v dnešní době, o které se v hodnocené práci píše, by mělo být využívání cizojazyčné literatury standardem.

Velmi mělká je také kapitola 5.4.1 (Církev v dialogu s multikulturní společností). Slyšel autor někdy o tzv. interkulturní teologii, která se rozvíjí již od 80. let 20. století?

Nejcennější je tak kapitola 6., která by mohla být jako celek závěrem celé práce. V ní se autor (inspirován zjevně svou salesiánskou formací) pokouší o vlastní pastorační návrhy (ačkoliv silně ovlivněn svým školitelem). Tyto návrhy jsou praktickou aplikací využití dialogu v pastorační mládeže a myslím, že se mohou setkat u dnešní mládeže se značným úspěchem. Samotný závěr již tak vyjadřuje pouze naděje autora práce, který vidí dialogickou pastorační mládeže jako velmi důležitou cestu „nové evangelizace“. Nezbyvá než vyjádřit stejnou naději, že i on sám bude na základě svých zamýšlení jejím dobrým nositelem. Celkový dojem z předložené práce tuto naději potvrzuje.

Diplomová práce studenta Jiřího Hellera, dle mého názoru, **splňuje požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce** a proto ji **d o p o r u č u j i** k obhajobě. Vzhledem k výše uvedeným poznámkám však navrhuji známku **velmi dobře**, pokud student při obhajobě ozřejmí některá zjištěná problematická místa a formálně svou práci doplní o chybějící abstrakt.

V Českých Budějovicích dne 27. 7. 2009

František Štěch

